

РЕШЕНИЕ

№ 11892

гр. София, 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **11865** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 181 от Закона за туризма (ЗТ).

Образувано е по жалба на ЕТ “Винсенте 86 – Тодор Моллов“ срещу заповед № 7692 от 26.09.2025 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна и неправилна. Твърди се в жалбата, че обектът в който се извършва търговска дейност е специален автомобил, за който притежава удостоверение за регистрация в БАБХ № 51952/12.07.2019 г. на мобилен кемпер в група „Временни обекти за търговия“. Сочи се, че караваната е разположена в частен имот с площ от 120 кв.м., като се изтъква, че мобилната каравана не е туристически обект по смисъла на ЗТ, не фигурира в подробно описаните такива в чл. 124 ЗТ, поради което не подлежи на категоризиране. Искането към съда е да се отмени заповедта на председателя на Комисията за защита на потребителите.

Ответникът – председателят на КЗП, в писмено становище, инкорпорирано в придружителното писмо, с което жалбата е администрирана до съда, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото. Съдът, след като обсъди доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от представения по делото Констативен протокол № К-2767360 на 06.08.2025 г. инспектори на КЗП са извършили проверка на обект „Бърза закуска“, находящ с в [населено място], кв. О. купел, срещу [жилищен адрес] стопанисван от ЕТ “Винсенте 86 – Тодор Моллов“, при която са

установили, че обектът е на самообслужване, в него се предлагат скара, салати, пици, безалкохолни напитки и бира, както и че има 24 места за сядане под обособен навес. При проверката се установило, че за обекта няма издадено временно удостоверение за категоризация и не е представен от търговеца регистър на рекламациите. Към протокола от проверката е приложен издаден фискален бон.

Така съставеният протокол, описващ установеното при извършената от служителите на КЗП проверка, ведно със съставения акт за установяване на административно нарушение, са изпратени на председателя на Комисията за защита на потребителите за предприемане на последващи действия.

На свое заседание, проведено на 24.09.2025 г., комисията обсъдила случая като приела предложението на главния директор на ГД „Контрол на пазара“ да бъде приложена процесната ПАМ, което решение е обективизирано в Протокол № 46, т. 7 от същата дата, препис от който е приложен по делото.

Въз основа на решението на комисията и на основание чл. 177, ал. 2, т. 1, б. “в” ЗТ от ответника е издадена оспорваната в настоящото производство заповед, с която е наложена принудителна административна мярка „временно затваряне на туристически обект“ по чл. 3, ал. 2, т. 2 ЗТ – заведение за хранене и развлечения „Бърза закуска“. Органът е мотивирал мярката с обстоятелството, че процесния обект е заведение за хранене, поради което следва да бъде категоризиран съобразно условията и реда предвидени в ЗТ и Наредбата за изискванията към местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи: Жалбата е допустима като насочена срещу подлежащ на съдебна проверка за законосъобразност административен акт, от лице с правен интерес от оспорване – адресат на акта, и в преклузивния срок за оспорване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Като извърши дължимата проверка съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган – председателят на КЗП, като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.177, ал. 2, т. 1, б. “в” ЗТ, съгласно която председателят на КЗП или оправомощени от него длъжностни лица прилага принудителна административна мярка „временно затваряне на туристически обект“ по чл. 3, ал. 2, т. 1 - 3 и 7 при предоставяне на туристически услуги в некатегоризиран туристически обект.

Спазено е изискването за форма на административния акт, като процесната заповед съдържа реквизитите, регламентирани в чл. 59, ал. 2 АПК, доколкото в приложимия специален закон – Закон за туризма, липсват специални разпоредби относно формата и съдържанието на акта за налагане на принудителна административна мярка „временно затваряне на туристически обект“.

При издаването на оспорения акт съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Правилно е приложен и материалният закон като заповедта съответства на целта на закона – да осигури защита на потребителите на туристическите услуги.

Съгласно разпоредбата на чл. 111, ал. 1 ЗТ ресторантьорство на територията на Република Б. се извършва само в категоризирани по този закон туристически обекти, а според чл. 114, т. 1 ЗТ,

лицата, извършващи хотелиерство и/или ресторантьорство в туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3, са длъжни да предоставят туристически услуги в категоризиран туристически обект или в обект, на който е издадено временно удостоверение за открита процедура по категоризиране. При неизпълнение на това задължение, председателят на КЗП прилага принудителна административна мярка временно затваряне на туристическия обект до отстраняване на нарушението.

От приетия като доказателство Констативен протокол № К-2767360 от 06.08.2025 г. и фискален бон, по несъмнен начин се установява, че караваната е функционирала като заведение за бърза закуска, чрез предлагане на скара, пици, салати, безалкохолни и алкохолни напитки, като за целта са били обособени 24 места за сядане. Фактическите констатации в представения констативен протокол, съставен от длъжностни лица от КЗП и възприети от ответника, не са опровергани с доказателства при оспорването. Нещо повече жалбоподателят не отрича горните обстоятелства, нито че няма документи за категоризация. Следователно от събраните по делото доказателства се установява безспорно, че процесният обект - „Бърза закуска“ извършва ресторантьорска дейност, поради което представлява туристически обект по см. на чл. 3, ал. 2, т. 2 ЗТ – заведение за хранене и развлечения. Една от основните предпоставки за осъществяване на туристическа дейност е наличието на категоризация на туристическия обект, извършена по предвидения нормативен ред. Нормата на чл. 114, т. 1 ЗТ е със задължителен характер и при въведената в обществен интерес забрана за осъществяване на този вид дейност без надлежен акт на компетентния категоризиращ орган по чл. 111, ал. 2 ЗТ, жалбоподателят не би могъл да предоставя услуги в пряко нарушение на императивна законова разпоредба.

Процесният обект, осъществяващ дейност като заведение за „Бърза закуска“ не е категоризиран и не попада в изключението на чл. 120 ЗТ, който предвижда, че определени обекти не подлежат на категоризиране по този закон. Доколкото категоризацията на обекта означава, че са налице минималните изисквания за предоставянето на съответната категория на заведението, то липсата на категоризация на обекта означава, че тези изисквания не са изпълнени. Следователно в хипотезата на чл. 177, ал. 2, т. 1, б. “в“ ЗТ законодателят е регламентирал ПАМ с преустановителен характер, която с оглед спецификата си има предназначение да осуети продължаването на вече започнало конкретно правонарушение. При така установеното в конкретния случай предоставяне на туристически услуги в некатегоризиран туристически обект, то правилно административният орган е издал оспорената в настоящото производство заповед за налагане на ПАМ.

Твърдението на жалбоподателя, че има удостоверение за регистрация в БАБХ № 51952/12.07.2019 г. на мобилен кемпер в група „Временни обекти за търговия“ не води до обратния извод, тъй като удостоверението дава право на търговеца да осъществява друга дейност, а не ресторантьорство под формата на заведение за бързо хранене. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че обектът не фигурира в изброените видове ресторанти по чл. 124 ЗТ, тъй като по делото се установи, че в караваната функционира като заведение за бързо обслужване по смисъла на чл. 124, ал. 4, т. 3 ЗТ.

По изложените съображения съдът намери оспорената заповед за законосъобразен административен акт, който извод обуславя неоснователност на жалбата и същата следва да бъде отхвърлена.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 76.69 евро.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ “Винсенте 86 – Тодор Моллов“ срещу заповед № 7692 от 26.09.2025 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА на ЕТ “Винсенте 86 – Тодор Моллов“ да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата в размер на 76.69 евро, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: